

Inovante

ZIAR DE LUPTĂ NAȚIONALĂ

Director: Dr. MIHAI NOVEANU

Redactor responsabil: Ion Blăgăliă.

Redacția și Administrația:

RRAD, BULEV. REGELE FERDINAND No. 31.

Abonamente:

 Un an 100 lei, 6 luni 50 lei, 3 luni 25 lei.
 Pentru instituții 1000 lei; Sprijin după bunăvoință

Amintiri...

In rândurile ce urmează, nu voi încerca să fac doctrină, ci doar, voi relata unele fapte din care se poate constata isvorul unei doctrine.

Prin anul 1918, copil fiind și stându-mă la joacă, aud deodată: „vin românii... vin românii...”

Veneau cei așteptați de o mie de ani. Un batalion de soldați, în compania unui cântec, păseau apăsat prin mijlocul satului. În calea lor, cu căciuli în mână și cu ochii căldați în lacrimi de bucurie, seșeau bătrânii, invalizii și copiii atului, iar femeile le aruncau rău în cale. Era o bucurie de-a dreptul; se îmbrățișau frații, desărșiți de un mileniu, și își lăsau rău liber lacrimilor și sufletului descătușat.

În piața mare s'a incins o oră și cântecele naționale, oprite până atunci, au izbucnit din toate piepturile, ca un tunet, de ai se părea că se cutremurăământul. M'am pomenit și eu să-mi smulg mâna dintr'a mamii, că țopai alături de bocancii draveni ai unui grăncer cu peană și pălărie. Seara târziu am auzit cu icoana unei Români, a suflet, pe care o caut de-aici, de când m'am prins în oră...

Din ziua acela însă, am rămas a o nedumerire care a stat asunsă în creierul meu, de copil, multă vreme. Din toate cântecele în ziua cea mare, mi-au rămas câteva versuri de a căror rost m dat abia mai târziu:

„Sus cu Românii
Jos cu Ungurii
Atară cu Jidovii...”

Am înțeles eu că de-acum noi suntem stăpâni în țară și nu magyar ember, dar nu știam ce se cânta „afară cu jidovii” și doar nu cu ei s'au batut rușii...

Cel mai autentic poet național, care reprezintă adevăratele aspirații ale neamului, este poporul poetul necunoscut”. În clipele de intensitate sufletească îi jălesc versurile care se identifică cu aspirațiile sale. Sunt versuri, sigur, cu o formă literară simplă, dar s'au născut odată cu sentimentul cu care se identifică.

Unii susțin că antisemitismul românesc nu ar fi expresia neamului românesc, ci ca el ar fi vorât din doctrina ticlucită la casa unui Conta, Eminescu, A. Cuza, etc.

După modesta mea părere — or fi, poate, mulți cari să iroseze această îndrăzneală — nu doctrina ticlucită ia masă se seșeste origina unor aspirații mănăstiri. Pugarii din comuna ea, prin 1918, nu au zisera nici unul dintre marii noștri doctrinari antisemiți și totuși cu hăt în glas cereau „afară cu jidovii...”

Adevărul este că toți antisemiții noștri s'au identificat cu prințele neamului românesc.

Traian H.

Evenimente și învățături

Am trecut în ultima vreme prin mari întâmplări. Viața noastră politică, — și așa destul de încărcată — prin venirea precipitată la guvern a gogo-cuzistilor, a luat o întorsătură radicală, cerând pe un plan de acută actualitate necesitatea unei formațiuni de autoritate — care prin scoaterea și distrugerea obiceiurilor politicieniste să dea autorității din nou majestatea ei, iar vieții de stat aspectul unei purități morale.

Este un semn bun. Noi, acei pentru care disciplina este o lege — iar moralitatea o îndatorire fără de care nu se poate trăi, nici în viața familială și cu atât mai puțin în viața de stat, am câștigat, dacă nu altceva, cel puțin îndreptățirea disciplinei noastre, pentru care adesea am fost huliiți.

Necesitatea acestei discipline am simțit-o la început noi, tineretul, pentru că nouă, instinctul de conservare ne era mai puțin atrofiat de sarcinile existenței zilnice, și mai ales pentru că, zădărnici căutam în afara noastră linii de directive pe cari să se poată așeza, sufletele noastre neîntinate.

Asfel ne-am creiat din propriul nostru imbold, legi ori așezăminte pe cari, oricând stăm gata a le pune în slujba neamului. Am rupt din noi ambițiile tinerețului, am îngăduit avânturile discordante ale primei maturități; ne-am lepădat de ideea materialismului jăcmănit, ne-am format în dis-

ciplină, în iubire și muncă. Dorim disciplina și nimeni nu va fi în stare să ne abată de pe drumul pe care ni l-am format.

Salutăm disciplina și avem credința că dacă alături de ea se va așeza, iubirea și munca, vor forma un triumvirat care va aduce salvarea neamului și prosperitatea țării.

Timpul care se desfășoră și evenimentele cari se succed în ritm accelerat, ne vor da dreptate. Cu frunțile senine așteptăm. Increderea nu ne este tulburată nici de amenințări neînțelegătoare și nici de dulcегării estine.

Din istorie îți poți scoate oricând învățături. Să ne fie permis ca din evoluția ultimelor evenimente politice să tragem câteva învățături.

Întâia: Orice organizație politică, chiar atunci când este în ritmul vremurilor, nu are nici o valoare practică, atâta timp cât în sânul ei nu prezintă o omogenitate perfectă. Golurile se fac mai puternic simțite în epocile de guvernare, decât în acele de opoziție, iar capitalul uman și intelectual al oricărui organism social are nevoie de profunzime, și nu de suprafață.

A doua: Evenimentele pe care dorești să le desfășori fie ele pe plan național sau social, au nevoie de studiu aprofundat. Nu-i suficient a porunci să se facă lumină, căci asta numai Dumnezeu a poruncit și s'a făcut, în mărirea lui operă de creație, ci uman, este nevoie,

de muncă necurmată, răbdare și tenacitate, voință și inteligență, căci altfel risți a fi depășit de însăși cursul evenimentelor pe cari le-ai inițiat și cazi prada lor.

A treia: Improvizările în materie politică nu sunt viabile. Ele mor prin precocitatea nașterii lor, ori seapă prestigiul autorității, distrugând adesea prin necumpătarea lor, idei și noțiuni, necesare și folositoare atât indivizilor cât și neamului. Greșala improvizăției a apăsăsat greu asupra trecutului început de guvernare, și a deschis în sufletul poporului o serie nenumărată de întrebări și poște cari pot fi dăunătoare moralității publice.

A patra și ultima învățatură pe care o putem scoate este dovada netăgăduită, că totuși există o conștiință populară, o voință trează a neamului, care nu ușor se lasă înfrântă, și că în modestia lui, neamul românesc își face încet dar temeinic o educație civică, care bine condusă și canalizată cinstit poate fi un mărgeș aport în opera de înălțare a patriei.

A trecut peste noi un val de dușmănie, care poate dacă era lăsat în voia lui, ar fi mers cu distrugerea prea departe pentru că să mai poată fi îndreptat. Evenimentele cari se profilează în viitor pot și ele trage învățături din trecut spre folosul nostru al tuturor.

Vasile Otavă.

Duminica fiului risipitor

Și bucură-te-al Doamne, de întoarcerea oaiel celor rătăcite, și data-l mare cinstie el. Căci nimic nu poate fi mai frumos vrei-tale, decât recunoașterea păcatului săvârșit, pocălnța, vrednică de luat în seamă, și mângăierea sufletelor bolnave.

În pilda fiului risipitor ne dat Doamne, ca în toate pildete tale, bogățiile de iubire, și exemplul de purtare în viață.

Căci din cel doi fiți ai părintelui, unul era bun, muncitor și harnic iar celălalt — leneș, risipitor și mueratic — și când venit-a cel rău să-și ceară partea lui de avere, tu știal bine Doamne, că risipă se va alege din ea și tot l-ai dat-o, ca să-și poată el singur vedea răutatea sufletului său, și calea greșelilor diavolești pe care pornise, și dacă va mai fi în stare să se smulgă din răutăți, să poată găsi calea adevărului, și a mântuirii.

Doamne! în minunția învățăturii tale, nu moartea păcătoșului ne-al aratât nouă, ci porunca îndreptării lui — prin iubire fără de sfârșit, și înțelepciune fără de margini.

Ba mai mult încă ne-al învățat a nu prețui bogăția cea pământească, căci data-l spre risipire averea fiului celui rău — și când sufletul lui s'au îndreptat, al poruncit slugilor tale, să taie oia cea mai grasă și v-șelul cel mai frumos și hainele cele mai frumoase să le aducă păcătoșului, căci ce bogăție putea fi atât de prețioasă, ca bogăția câștigării și scoaterii din păcat a unui suflet rătăcit?

Pilda ta Doamne ajută-ne să o putem urma noi.

Dă-ne putere să aducem pe calea adevărului oile rătăcite ale turmel tale, și mai ales jerește-ne Doamne de invidia care un moment a tulburat sufletul fiului celui bun, care ispitit de diavol s'a întrebat „oare nu l-a fost lui destul; li mai trebuie?”

Fă-ne Doamne să înțelegem că bogăția sufletului este mai prețioasă, ca orice altă bogăție din lume.

V. N.

Vorbă puțină...

În viața omului, dacă cineva ar încerca odată să numere faptele pe care le face în viața lui, și să le compare apoi cu vorbele, ar vedea, că nici o treime din ceea ce spune omul, nu înfăptuește.

S'a putut deasemenea vedea că muncitorii, cari lucrează mult, nu au un curs liber al vorbeli, ci de cele mai multe ori, chiar când trebuie să susțină o cauză a lor, vorbesc puțin și gesticulează mai mult.

Să nu se creadă însă, că acest fapt este un rău pentru societate. Din contră, societatea câștigă prin astfel de economii, Mi s'a dat ocazia că vorbesc

cu oameni, cari au venit din America. Pe fața acestora vezi totdeauna o liniște și o siguranță. Acest lucru ei nu-l puteau dobandi, dacă în realitate nu ar fi siguri, că muncind au cu ce trăi. Să fii înțeles. Acești oameni erau români, și au trecut în America, pentru a-și face rost de un trai mai bun. De acolo însă, s'au întors și cu o educație oarecare. Au primit oarecum o creștere cu melodă. Ceea ce au făcut acolo a fost mai mult muncă, decât vorbă. Ei, la sigur, nu au știut vorbi englezește, la început, însă de muncit au muncit cât au putut. Obişnuși a munci în țăcere, la întoarcere acasă, au adus fru-

moase economii, care le-au ușurat viața.

Într-o decă țăcere, spune proverbul, că e dulce ca mierea. Ea este o adevărată lege a firii, după care dacă te conduci, niciodată nu poți păgubi.

Dar, țăcere este și o mare pază a omului. Câte rele nu l se pot întâmpla unui guraliv.

Deasemenea rușinea nu e departe de omul care vorbește multe, de aceea, cel care cade în această greșală, de multe ori, este vorbit de cel din jurul lui, care îi spun, lată țărâși l-a luat gura pe dinainte.

Toate aceste ne arată nouă românilor, o cale, pe care trebuie să ne îndreptăm. În țara noastră s'a vorbit prea mult și s'a făptuit

prea puțin. Azi, trebuie să vadă această greșală a noastră a tuturor, fiecare dintre noi. Și deci, fiecare să se îndrepteze pe drumul țăcerii.

Noi, prin aceste rânduri, nu înțelegem că e destul omului să tacă. Noi înțelegem că omul de azi, trebuie să vorbească puțin, cât se poate mai puțin, ca să lucreze mai mult.

Pentru că un om, care se supune legii țăcerii, vorbește puțin. Vorbește când trebuie. Oratoria lui este oratoria faptei. El înfăptuește și lasă pe alții să vorbească...

Ion Brazdă

Se va putea vindeca tuberculoza?

Câtă lume nu muncește astăzi din răpuzeri contra bolilor căutând să le învingă, și să dea omului, nu numai o viață mai sănătoasă și lipsită de boli, dar chiar se încearcă a se prelungeți anii vieții.

Însă contra nici unei boli nu s'au unit mai mulți doctori ca în lupta contra tuberculozei sau ofitei. Este cea mai răspândită boală din zilele noastre și nu zicem lucru mare atunci, când spunem că 40% din oamenii care mor, mor din cauza tuberculozei.

Pretutindeni pe suprafața pământului găsim bolnavi de plămâni. Ba mai mult nu numai oamenii ci și animalele ca boii, păsările se pot îmbolnăvi și muri de tuberculoză.

Boala aceasta se datorează unui microb (viermuleț foarte mic, pe care nici nu-l putem vedea cu ochii liberi ci numai cu niște ochiari mari care se numesc microscop).

Acest microb pe care doctorii l'au numit Baccilul Koch. (Koch este numele unui profesor german, care cel dintâiu l-a văzut cu ochiul) este foarte răspândit — căci

un singur bolnav — care tușește poate răspândi în jurul lui într'un singur ceas câteva zeci de milioane de microbi cari plutesc în aer și pe care noi odată cu respirația (aerul pe care îl tragem în piept) îi ducem în plămânii noștri, unde dacă ei se pot așeza și înmulți ne îmbolnăvesc și devenim și noi tuberculoși (ofiteoși).

Toți doctorii se gândesc cum ar putea face, ca să omoare acest microb și astfel să scape lumea de ofitea.

Aceasta problemă este foarte grea căci oricât de mic ar fi acest microb el este foarte rezistent și mai ales se înmulțește foarte ușor; și pentru ai omori trebuie să găsim un medicament care dat bolnavului, să poată omori microbul în corpul său, fără a face rău organismului.

Ne bucură știrea că învățatul liton Darzius din Riga a isbit să omoare baccilul Koch cu ajutorul unor resturi uleioase de celofan care știm că pot fi ușor suportate de organism și deci ar putea fi un bun medicament contra ofitei — Să sperăm că vom putea vindeca tuberculoza.

Dr. V.

Colțul doctorului

Stropi din călimară.

Innoirea este bilunarul redactat cu mult simț literar și apare sub Direcția d. Tiberiu Vuia, omul de litere al Aradului.

Cu un sumar bogat, această publicație face onoare celor ce o redactează și înalță demnitățile noastre culturale aci la Granița de Vest.

Din cuprinsul ultimului număr, remarcăm articolul de fond, al Directorului revistei, d. T. Vuia și rândurile semnate de d. T. Tiucra.

Cea mai mare jertfă, așa e intitulată cartea scoasă de p. Dumitrescu Borșa, despre jertfele românești din Spania.

Această carte este scrisă într'un stil atrăgător și prin povestirea părintelui Dumitrescu, parcă vezi cum se scurge viața acestor pământesci, care jertfite pentru un scop înalt, te înalți către dreptățile Tatălui din Cer.

Spre o nouă metodă a scrisului, e lucrarea d. Ion Blăgăilă, care aduce un real serviciu învățătorilor, în predarea scris-cititului, la clasa I primară.

Această lucrare aduce o nouă concepție în privința metodei scris-cititului.

Istoria filosofiei moderne, o magiu dedicat d. Petrovici, filozoful nostru de filleră fină și de gândire adâncă, a apărut în două volume, care i-a fost predată odată cu sărbătorirea lui.

S. Smiles

Linștea sufletească

„Se spune că oamenii izbutesc în viață tot atât de mult prin liniștea sufletească, cât și prin talentul lor. Oricum ar fi, este sigur, că fericirea vieții se bazează în special pe liniștea sufletească, pe rădăre, pe atenție, pe bunătate și respectul față de celalalt.

Există firii atât de fericite, încât găsesc în orice lucru ceva bun. Nici o nenorocire nu este prea mare, ca să nu afle în ea o urmă, care să-i poată mângâia, sau liniștii, nici cerul nu este atât de negru încât să nu descopere undeva o rază de soare, iar când soarele rămâne ascuns privirilor lor, se mângâie cu gândul că el n'a dispărut și că este acoperit de nori într'un scop înțelept și bine determinat.

Ființele fericite, când au de purtat poveri, o fac cu inimă ușoară, fără griji și supărare și fără să-și risipească forțele în vătăreli fără de folos, lucrând bărbătește și culegând florile pe care le întâlnesc în cale.

Firile fericite știu că fiecare rău are două capete: începutul și sfârșitul.”

Ion Toconța.
Inv.

În Japonia femeile muncesc mai mult decât bărbații

Numărul femeilor din Japonia care lucrează e mai mare decât acela al bărbaților. După ultima statistică, din 15.970.000 muncitor, 8.167.000 sunt femei, iar 7.803.000 sunt bărbați. Japonia este un centru economic, demn de laudat. Mare parte din populație lucrează primitiv pământul, carne nu e fertil. Deaceia truda nu e răsplătită cum se cuvine.

În agricultură lucrează 5.895.000 femei și 3.125.000 bărbați. În fabricile de mătase, vestita mătase japoneză, fetele sunt de 15 ori mai mult decât băieții de aceeași vârstă.

Auditor.

Radu Cernea Scrie despre Hitler și tineretul german

În noul stat german, refăcut din temelii, problema tineretului este una capitală. Adolf Hitler știind că reforma omului este întâia condiție care garantează renașterea spirituală și morală a Germaniei.

Ce educație se face tineretului german, ne arată d. Radu Cernea în atât de interesanta carte Hitler și tineretul german, apărută de curând.

Și cum național-socialismul pune accentul grav pe problema rasială, autorul o tratează pe larg în capitolul „Educația rasială și selecția elitelor”.

Dar atenția lui Adolf Hitler se îndreaptă și asupra educației femeii și muncitorului german, elemente indispensabile pentru triumful idealurilor național-socialiste.

Prigoana religioasă din Spania

Despre ororile războiului civil din Spania se va scrie odată o carte cât un munte de mare. Va fi inventarul înfiorător al imenselor și pe veci pierduților comori și tezaure spirituale — în urma războiului contra fiarei roșii, pentru că bolșevicii din Spania au devastat tot ce au întâlnit în cale cu o cruzime neegalată nici de a faimosului Atila, poreclit Biciul lui Dumnezeu. El n'a ars Roma, dar comuniștii au îndrăznit să dea foc celor mai de preț valori ale țării iberice.

Cu aceeași barbară cruzime, comuniștii s'au năpustit asupra bisericii și slujitorilor ei, tratându-i mai rău ca pe fiarele sălbatice care stau gata să te înhaje.

Un mare scriitor din Catalonia, care și ascunde numele de frică, anticipează inventarul ce se va scrie cu o prefață: Prigoana religioasă din Spania, tradusă în mai multe limbi, o carte senzațională prin revelațiile ei cu adevărat uimitoare.

În românește, cartea a fost tradusă de publicistul Constantin Stelian, cunoscut din paginile revistei „Decembrie”.

Cetiți această carte.

„Insemnării Sociologice”

Dela Cernăuți, ne vine regulat revista eruditului sociolog și profesor universitar Traian Brătulescu. Insemnării Sociologice este cea mai științifică publicație legionară, în care nu poți citi decât studii și articole care au trecut prin focul purificator al directorului ei. Cu fiecare număr Insemnările Sociologice face să crească piramida ideologiei naționaliste, tocmai la Cernăuți, unde românismul trebuie concretizat în fapte care să schimbe aspectul înstrăinat al Bucovinei.

Redacția și administrația revistei este la Cernăuți, strada General Berthelot, No. 5.

Abonamentul anual lei 60. Apare în fiecare lună.

„Decembrie”, Revista d. lui Nicolae Roșu s'a impus dela întâiul număr, prin alesele colaborări care-i cinstesc paginile. „Decembrie” este un săptămânal de orientare critică, literară și politică.

Redacția și administrația: București, B-dul Regele Alexandru no. 1. Vila D.

Criticus

* Comemorarea lui Vasile Goldiș

Cu prilejul împlinirii a 4 ani dela moartea celui ce a fost președintele Astrei culturale din Sibiu, despărțământul Astrei din Arad, a ținut să-i comemoreze amintirea.

În cadrul acestei comemorări a conferențiat, la Palatul Cultural, Duminecă în 13 Februarie, dl. Dr. Gheorghe Preda vicepreședintele Astrei culturale-Sibiu, vorbind despre „Vasile Goldiș”.

În prima parte a conferinței conferențiarul a arătat că „viața unui neam e viața oamenilor mari al acelu neam. Pe viața acestor oameni mari se bazează marile înfăptuiri. E falsă părerea celor ce susțin că oamenii mari sunt și ei „un produs al vremii”, că timpul, împrejurările i-au format. Vasile Goldiș a fost, este și va fi, unul din oamenii mari, din eroii neamului românesc. În suferințele lui nu se datoresc vremii, ci ele i-au fost date de neam, de strămoși, de părinți și de Dumnezeu.

Cultul oamenilor mari dezvoltă cultul caracterului la generațiile ce urmează. Vasile Goldiș a fost un om de o mare distincție sufletească și de o corectitudine morală. O personalitate morală, creștină, propovăduitoare a unui naționalism sănătos și constructiv. Vasile Goldiș a fost un mare credincios căl și un mare nationalist. El era convins că a activa pentru neam este plăcutul lui Dumnezeu. Om de o cultură superioară a rămas totuși un mare credincios al Bisericii convins fiind că religia și cultura sunt două elemente ce se îmbină și nu se contrazic cum susțin unii oameni de știință.

Vasile Goldiș a fost și un mare om politic. Conduc și aici de aceeași principii creștinești,

credea că religia și cultura oferă politicii mijloace eficiente de civilizație și progres.

Spre deosebire de alții care erau adepții internaționalismului el susținea că *chlagul cel mai firesc al organizării sociale e națiunea*. Statele naționale formează împreună columna umanității. Materialismului el îi opune spiritualismul. Idealul lui marele stomac universal i se opune idealul marele suflet universal.

... Flu de preot din comuna Cermeiu, Jud. Arad, deci din acela rezervorului nesecat al neamului care este jărâniștea, el vedea în jărâniștea „temella de nelvins a vieții românești”.

Preocupat de ridicarea clasei plugărești el spunea cândva:

Departa de noi odihna până nu vom vedea în fiecare comună sala culturală, biblioteca, biserica plină de credincioși, școala plină de copii etc. Pentru sănătatea morală și materială a țărânului el lupta și susținea ca „țărânul să fie ferit de orice exploatare a streinului hatn.”

În Astra culturală el vedea „scutul de apărare al lumii obidite și năcăjite”.

Vasile Goldiș a luptat și lucrat pentru solidaritatea și unitatea noastră națională, în vremurile cele mai vitrege.

El a practicat în viață gândurile ce-l nutreau. *Era omul faptel*. Viața lui a fost un marș greu, o luptă, o bătaie. Suportul luptei lui a fost etica creștină. El susținea că îndatoririle trebuie să primeze față de drepturi.

Generația tânără vede în Vasile Goldiș pe unul din oamenii care au practicat principiul faptel înainte vorbe. Ea îl urmează.

În cursul stagiunii Teatrului Românesc Arad-Timișoara, vor avea loc următoarele spectacole organizate de către Comitetul de Patronaj din cele două orașe:

22 Februarie Arad	Manon , operă în 3 acte de Massenet cu <i>Opera Română din Cluj</i> .
La Timișoara Opera va da 6 spectacole între 25—28 Februarie.	
28 Februarie Arad	Pădurea Spânzuraților , cu G. Calboreanu și ansamblul <i>Teatrului Național din București</i> .
1 Martie Timișoara	Necunoscuta , cu ansamblul <i>Teatrului Național din Cluj</i> .
4 Martie Arad	Actrița , cu <i>Maria Voiculescu</i> și <i>Teatrul Național din București</i> .
5 Martie Timișoara	Gândul , cu G. Storin și ansamblul <i>Teatrului Regina Maria</i> .
8 Martie Arad	Don Carlos de Schiller cu ansamblul <i>Teatrului Național din Cluj</i> .
10 Martie Timișoara	
15 Martie Arad	
16 Martie Timișoara	
30 Martie Timișoara	
31 Martie Arad	

Angajarea altor spectacole este în curs de tratative cu Teatrul Național din București, Cluj, Iași și Opera din Cluj.

Cele mai bune ciasuri „Marcă Germană”. Aur. Giuvaericale. Verighete la:

IOSIF REINER

Str. Col. Pirici No. 3. Arad.

CORPUL PORTĂREILOR pe lângă Tribunalul Arad

No. 8097/1937.

Publicațiune de licitație 338 din 1 II 938

În baza execuției de excententare efectuată în ziua de 20 August 1937 pe baza deciziei Judecătorei Mixte Arad cu Nr. 3871/1937 obiectele sechestrate în procesul verbal de execuție Nr. 8097/1937, două vaci la păr roșu cu alb, prețalte în suma de 5000 lei cuprinsă în favorul lui Sablu Mișuția reprezentat prin

Dr. Simion Mișuția avocat din Arad, pentru suma de lei 5000 capital interese legale dela 1 iunie 1937 precum și speșele stabilite până în prezent, se vor vinde la licitație publică în Arad Str. Griviței No. 151 în ziua de 25 Februarie 1938 la ora 15 d. m. conform art. de lege IX, art. 107 și 108 din anul 1881 al leg. execuțional.

Această licitație se va ține și în favoarea ce au sechestrat obiectele ce se licitează.

Arad, la 1 Februarie 1938

Șef Portărel, *Indsalfrabl*

Germania are nevoie de muncitori

Mâna de lucru va deveni insuficientă
 Berlin, 13. — Camera de Industrie și comerț în Munster prevede că în urmând mâna de lucru va deveni insuficientă în Germania.
 Studiind această chestiune, camera de comerț socotește că peste puțin timp șomerii vor mai constitui o rezervă suficientă pentru acoperirea nevoii de mână de lucru ce se accentuează în anumite perioade ale anului.
 „Această problemă este gravă pentru viitor, spune raportul Camerei. Va trebui să o rezolvăm prin reorganizare profundă a întreprinderilor, întrebându-se mai larg forța muncii. Femeile vor trebui să lucreze mai mult în agricultură și în treburile casnice, dar nu în birouri. Lista mării de lucru în agricultură poate fi soluționată prin creșterea sezonieră de lucrători străini. Va trebui să se facă eforturi

pentru îmbunătățirea condițiilor materiale și morale de muncă în agricultură.

Cât de înburător este acest fapt? Căci în țările unde nu sunt șomeri (adică oameni cari nu găsesc de lucru), nu pot fi muritori de foame — Și când te gândești că acum câțiva ani sub regimul democratic, Germania avea nici mai mult nici mai puțin de 5.000.000 de șomeri, — și astăzi sub regimul autoritar a lui Hitler, este atâta lucru încât abia pot pridiți cu el.

Și iată o altă informație. Londra. — La 17 Ianuarie numărul șomerilor în Anglia era de 1.827.607 adică cu 162.000 persoane mai mare decât în ziua de 13 Decembrie 1937 și cu 195.000 mai mare decât la 13 Ianuarie 1936.

Să mai vorbim?! Nu căci numerile însăși vorbesc pentru noi.

Românizarea vieții economice

Una din problemele cele mai importante ale momentului de față este problema românizării în domeniul economic.

S'a scris asupra acestei probleme foarte mult dar nu s'a realizat, în mod sistematic, aproape nimic.

S'a spus, și se susține și astăzi de unii, că românul nu este apt pentru comerț și alte activități economice. Datorită acestei încredere în noi înșine, ne-am iscat moleșiți, seduși de gândul că streinul e mai capabil în domeniul economic practic decât noi înșani.

Nimic mai fals decât această opinie, decât această scădere în aprecierea capacității neamului nostru. Și pentru a dovedi intrarului, voui aminti în treacăt vremurile înfloritoare ale comerțului și industriei românești în vremea lui Alex. cel Bun, Itefan cel Mare în Moldova și Ștefan cel Bătrân etc. în Muntenia. Desigur nu era vorba atunci de un comerț și o industrie în stilul celor de astăzi dar faptul constituie un argument că și fără ajutorul streinilor și mai ales al banilor se poate activa în viața economică. Tot în treacăt amintesc de capacitatea de adaptare extraordinară a românilor macedoneni la activitatea comeracii

lă practică cât și de aptitudinile comerciale ale românilor oiteni.

Dar, două exemple strălucite ni-le oferă, în momentele de față, românii din America și mișcarea legionară. Primii ca tehnicienii iar legionarii ca și comercianții.

Românii ardeleni plecați în America în marea lor majoritate au fost jărani de agricultori. Aceștia deși au trecut dela profesia agricolă direct la marile uzine metalurgice, în turnătorii sau în fabrici de automobile, cu timpul ei au devenit unii din cei mai buni muncitori, specialiști, în bunul înțeles al cuvântului. Astfel, că astăzi există ingineri, mașinieri conducători de ateliere din a doua generație a românilor americani. E cea mai puternică dovadă că românul pus în condiții egale de muncă, traiu, cu orice strein, dacă nu îi este superior îi este cel puțin asemenea.

O recunoștință englezilor americani, cari văd în românii de acolo un element foarte capabil.

Aceasta dovedește, că românul este capabil pentru orice activitate practică și că aceste însușiri latente ale lui se pot valorifica după cum ne-a dovedit-o „batalionul comerțului legionar”. Dar despre aceasta într'un articol viitor. Ion Al. Leluțiu

Turneul Operei Române Cluj
 Teatrul Comunal Arad.
 Marți 22 Februarie 1938 ora 8.30 seara. Se va reprezenta la auspiciile comitetului de patronaj al teatrului românesc din Arad,
M A N O N.
 operă în 5 acte de H. Meilhac T. Gille. Muzica de I. Mascagni. Direcția muzicală Jean Bobescu. Director de scenă N. Itefan. Maestru de cor H. Klee. Maestra de balet Tița Stancu.
DISTRIBUȚIA.

Manon Lescaut	Dna Ana Roja Vasiliu
Paulette	S. Simonele
Javotte	E. Mihai
Rozotte	L. Ciolac
Cavalerul de Grteux	Dl. Dr. T. Spătaru
Lescaut	M. Arnăutu
Contele de Grioux	L. Popovici
Guillot de Mortainlaine	I. Brânzescu
Pretigni	Gh. Moarcă
Hotelierul	N. Avrigeanu
Sergentul I	Ion Micu
Sergentul II	N. Habian

Seniori, burgezi din Paris și Amiens, călători, călătoare, goveji și lângovețe.
 Bilete de vânzare la casa teatrului, zilnic între orele 10—1 și 5—7. Telefon 2200.

Pe marginea unei hotărâri a Inalt Prea Sfințitului Patriarch

În lupta pentru acapararea maselor, politicianismul nu s'a temut a întrebuița orice mijloc cari i se părea că poate angaja în slujba cutărui sau cutărui partid, mulțimea neștiutoare.

Votul universal și secret atât timp cât a putut fi masluit prin înșelăciune și furt, prin abuz de autoritate, și băta electorală a fost bun.

Din momentul în care la orizont începea să apară o educație civică, o conștiință a dreptului, și a datoriei de vot, din momentul în care vechile mijloace de așa zisa corectare a voinței populare; nu mai puteau da rezultatul dorit de lumea politicianistă, s'a recurs la mijloace cu totul imorale.

Nu mai putem fura. Ei bine, atunci vom cumpăra și-au zis — politicianii — și așa am intrat în perioada cumpărătorilor de suflete și conștiințe. A curs porumbul, opincile, varză, țuică și banii din belșug.

Dar moralitatea plugarului a învins tentativă de asasinare a conștiinței lui. Politicienii au rămas cu împărțitul și fără voturi și în nemernicia lor acuzau lumea muncitoare că este rea și fără de cuvânt.

Cum adică ziceau ei. Nu v'am dat destul, de ce nu ne-ați votat? Ca și cum necinstiții erau cei ce au primit, nu cei ce cu gânduri mășave, au venit să cumpere, lucruri cari nu puteau fi niciodată de vânzare.

Când și acest sistem a dat faliment, atunci au mers mai departe.

Înjugând preoțimea la carul politicianist sau atins de însăși sufletul omului, și prin fel de fel de mijloace care de care mai încorecte au pus lumea sub patrafir, și a silit-o să jure pe sânta cruce credința organizațiilor politice.

Am văzut spre durerea noastră în ultimul timp preoți prin primării și în adunări publice care luau jurământ sfânt bieților oameni că vor fi partizanii cutărui sau cutărui partid. Era o rușine și o înjosire vrednică de plâns.

Ei bine Inalt Prea Sfințitul Patriarch prin o hotărâre supusă guvernului, a dispus să se dea deslegare de jurământ tuturor acelor care au fost legați blsericește cu jurăminte politice.

Ne bucurăm de aceasta hotărâre și o salutăm cu toată cucernicia și dragostea creștinească.

Ce bine ar fi ca cei ce și-au uitat îndatoririle preoțești și au înjosit sânta cruce să fie și pedepsiți așa cum se cuvine după un atare sacrilegiu.

Din suferințele satelor

Problema satelor este destul de discutată.

Crescut în acest mediu, aproape de sufletul țărânului român, le cunosc bucuriile, așa de puține de altfel, le cunosc suferința și mizeria în care trăesc. Aș vrea să pot contribui cu ceva la alinarea durerii lor și să le însuflu prin aceste umile rânduri curajul unor vremuri mai bune.

Să le alătur sufletul meu tânăr plin de credința în mai bine și plin de dragostea pentru sufletul curat ce acoperă aceea albă și frumoasă subă țărănească. Nimeni nu s'a gândit la sufletul acestor români din brațele cărora s'a ridicat România, că are nevoie de ascultare și mai ales de crezare. Obișnuții toți cu bunătatea lui, l'au lăsat în plata domnului, să se sbată cu mizeria lui. Câtă mizerie și suferință în ochii unui sârman țaran cu palmele bătătorite de sapa care-l încovoiaie zile întregi pentru a câștiga un codru de pâine pentru el și puzderia lui de copii.

Îl vezi seara întorcându-se distruși de munca unei zile plătite cu un mărinimos douăzeci de lei pentru a hrăni cu ei o familie numeroasă. Câtă umilire în ochii lor, pentru a-și vinde produsele, rodul unui an întreg de muncă de animal, străinilor care-și bat joc prin prețurile ce le acordă de tot ce e românesc.

Stau bieții zile întregi la ușile capitonate ale jidovilor îmboeriți pe pământul țării lor, ca să li se permită să lucreze și ei la rând cu străinii.

Sârman popor de slugi pângărit de murdăria stărpiturilor jidovești și aruncat apoi pe mâna călăilor, pentru a le distruge tinerețea și sănătatea.

Câtă sudoare și zile negre pentru a câștiga banii nece-

sari unui rând de haine umil și sărăcăcios.

Intoxicați de alcoolul infectat al birturilor ordinare se lasă pradă momentului și se măcelăresc între ei spre satisfacția celor cari le otrăvesc sufletul și viața.

Asist zilnic la spovedanii cari îmi desvăluie suferința și tot focul lor, mi se umple sufletul de amărăciune și mă întreb ce va fi mâine, când aceste ființe își vor cere dreptul lor firesc la o viață omenească, se vor cutremura munții de strigătul lor, dar va fi prea târziu.

Dece nu coboară nimeni să le citească în ochi suferința și să le asculte păsul?.

Câtă dragoste cu toată această stare, pentru acest colț de rai cum îi zic ei, se hrănesc sârmanii din iluzia unor vremuri mai bune și așteaptă mereu. Atunci nu ne vor întâmpina cu vorbe pline de durere, spunându-ne: „Tare mi-e greu domnișorule și nimeni nu se gândește la noi, toți ne storc, nu știm până când vom mai putea răbda.”

Sunt multe durerile acestor suflete uitate, dar nimeni nu s'a sinchisit de ele. Ce păcat că noi cei slabi și creșcuți din sudoarea palmelor lor bătătorite și din munca lor istovitoare îi înțelegem, dar nu le putem ajuta cu nimic.

Sârmane țaran ai fost sortit ca din brațele tale călitate să trasezi cu sânge hotarele acestei țări și mâine din nou când ceasul greu va suna, tot fie și se va cere noui jertfe, jertfe sfinte. Nu știu dacă vei mai găsi vlagă necesară să închini neamului tău vîrstare puternice din chinurile unei vieți de câine, care să înscrie cu sânge românesc pe întinsul acestei țări, o părticică de bucurie și pentru tine.

Niță Agrișanul.

Excluderea evreilor din comerțul german

Ziarul «Universul» publică următoarea telegramă:

„Der Angriff”, oficiosul d-lui Goebbels, cere lichidarea întreprinderilor comerciale evreești. Lichidarea ar urma să se facă prin punerea la dispoziția comercianților creștini a însemnate credite cu ajutorul cărora să poată pune stăpânirea pe întreprinderile evreești.

Cererea aceasta a produs panică în rândurile comercianților evrei. Până acum, evreii erau excluși în Germania din instituțiile de stat și din cele în legă tură cu cultura, însă nu și din comerț.

După cum se vede germanii nu se lasă. Ei vor cu tot dinadinsul să fie stăpâni la ei acasă, și mai ales vor să se scape și de evreii cari au mai rămas în țara lor.

Ei aud că numai așa vor reuși să facă o țară mândră și bogată care să nu mai fie exploatată până la sânge de către lumea jidovească.

Și când te gândești, că în toată germania care este de două ori mai mare ca țara noastră sunt de cinci ori mai puțini jidani ca la noi!

Așteptăm ca și la noi să vină timpul în care să se dea românilor ajutoare ca să poată începe și ei comerțul românesc și să poată astfel înlocui pe jidani.

Nu aduce anul, ce aduce ceasul

De câțiva ani, trăim într'un echilibru nestabil. De aceea, acelor cari mă întreabă ce zic eu despre cele ce se văd, sau se aud, le răspund: Eu nu mai zic nimic azi, fiindcă de atâtea ori în trecut am spus ceea ce are să se întâmple — dacă lumea noastră nu se cumintește — dar sau nu am fost ascultat, sau nu a volt nimeni să mă înțeleagă. Și apoi: „La biserică nu se toacă de nouă ori pentru o babă surdă”. Pentru cine vrea să înțeleagă măcar azi, este de ajuns atâtea.

În vreme de furtună, omul cuminte se adăpostește și așteaptă să treacă vremea rea. Totdeauna după furtună, apare soarele.

Despre cele ce se văd, să nu se mai mire nimeni. Istoria se repetă dar se vede că ea este făcută ca oamenii să nu fie seama de lecțiile ce se pot trage din ea, căci de ar ține, n'ar mai exista înțelepciunea de veacuri cuprinsă în proverbul: „Până ce omul nu dă cu capul de pragul de sus, nu vede pe cel de jos”.

Țimp de patruzeci de zile, am îndemnat la măsură și cuminenie guvernul de tristă amintire care a răposat zilele trecute, dar el a volt cu orice preț să dea cu capul de pragul de sus, și a dat de-a binelea.

Din cauza acestui guvern neînțelegător al vremii în care trăim, redesteptarea conștiinței naționale, pe care eu și colaboratorii mei dela *Universul* am pus-o în adeverăta ei valoare și lumină, trece azi printr'o eclipsă, care, însă, va fi trecătoare, ca ori și care eclipsă.

De aceea, nu este motiv, — după cum sunt informat, — pentruca cineva să se bucure prea mult, ori să considere această eclipsă ca o înfrângere a ideii naționale. Ideile mari au adesea ori, în drumul lor de realizare, mari obstacole de învins, dar le înving totdeauna. Ideia națională este azi la poporul român piatra de temelie a existenței lui; fără ea neamul nostru nu poate să existe și este absurd să crează cineva că, de dragul unui milion și ceva de venetici sosiți, ca un val, din cele patru vânturi ale pământului, peste capul lui, cele șasesprezece milioane de români neași vor consimți să se sinucidă. Am trecut noi prin multe și mari dificultăți, dar am scăpat de ele, pentru că „ce e val ca valul trece”, după cum așa de înțelept ne-a spus nemuritorul Eminescu. Vom învinge greutatea de azi, după cum am învins și pe cele din trecut, iar de va fi nevoie, vom lua drumul dela capăt și tot vom

ajunge acolo unde trebuie și unde ne îndeamnă cuminenția și omenia românească. Despre cele ce se aud sau se zic, amintesc celor ce mă întreabă, cuvintele Profetului David, care, într'unul din psalmii săi, spune: „Pune Doamne strajă gurii mele și ușă de îngrădire buzelor mele”.

Astăzi este bine să tac, să te faci că nu auzi și că nu vezi nimic, căci altfel nu știi de unde îți vine beleaua.

Prea am huzurit mult. Se părea că și-au pierdut oamenii mințile.

Era fatal să vie o reacțiune. Efectele ei bune sau rele se vor vedea. Cu cât însă vor fi mai rele, cu atât rezultatul definitiv va fi mai bun, fiindcă din excesul răului, totdeauna a eșit binele.

Neamul nostru blând peste fire și tolerant la exces — cu toate că dușmanii, pe care-i creștem la sânul nostru, se dau de ceasul morții ca să ne facă reputație de huligani — trebuie să facă credit guvernului, după cum bolnavul face credit doctorului și așteaptă numele leacului pe care vrea să i-l administreze, pentru ca să vadă dacă-l poate înghiți.

Numele doctorilor — al Prea Sfințitului Patriarh și al venerabililor săi colaboratori — se crede că poate să exercite o sugestie suficientă pentru ca bolnavul să primească leacul.

Nu avem nici un motiv care să ne facă să credem că leacul nu va fi bun.

Dar să nu mai vorbim. Noi ne găsim la punctul unde „Nu aduce anul, ce aduce ceasul”.

Vom trăi și vom vedea și asta. **Stelian Popescu.**
(Din „Universul”)

Cancelarul Hitler pentru consolidarea păcii în Europa

Comentariile jurnalelor germane

Ziarul, „Berliner Tageblatt”, comentând rezultatele întrevederii Hitler-Schuschnigg, scrie în rezumat următoarele: *Fuehrerul-cancelar a dovedit încă odată prin fapte că Germania este totdeauna în primele rânduri atunci când este vorba de a se executa măsurile practice pentru consolidarea păcii*, pentru stabilizarea situației în Europa centrală și în general a întregii Europe. Acordurile

Arestarea a 63 ofițeri la Moscova

Ziarul «Universul» publică următoarea telegramă de Radio-Central din Londra:

„Daily Express” anunță din Moscova că 63 ofițeri și anume opt majori, 20 căpitani și 35 locotenenți ai școlii militare din Krasne Gvardejsk au fost arestați.

Zilele acestea un avion necunoscut a apărut deasupra școlii militare și a aruncat manifeste, prin care se cerea înapoierea în Rusia a lui Trozki. Cei 65 ofițeri au fost făcuți

răspunzători de acest fapt și arestați.

Așa se întâmplă în Rusia Sovietică în fiecare zi. — Au fost arestați și împușcați generali, preoți, ingineri, învățători — fără nici o lege.

Viața omului în țara comunistă nu însemnează nimic — și dacă ești numai invinovați cu ceva te așteaptă închisoarea și Siberia.

Judecata e la bunul plac a judecătorilor, și dreptate nu au decât cei mari, familia este distrusă, și nevoile oamenilor sunt nenumărate.

Așa e raiul bolșevic.

Prietenii lui Mahatma Gandhi au demisionat din guvernul indian

În ajunul unor mari turburări în India

India este o țară foarte mare și așezată departe de noi. Am putea spune că se găsește de cealaltă parte a pământului și totuși și acolo vremurile sunt tulburi.

Poporul Indian, este sub stăpânirea englezilor. Ei cu alta religie decât noi, altfel de viață și alte obiceiuri.

Un învățat de al lor care trăește ca un pustnic în pustie pe nume Mahatma Gandhi vrea să-și elibereze poporul de sub stăpânirea englezilor.

Cu toate că Mahatma Gandhi este foarte sărac, căci umblă desculț și se hrănește cu lapte de capră, toți indienii ascultă de el. Iată ce se comunică din Bombay Capitala Indiei.

Guvernul provinciilor unite din India a demisionat, ca și guvernul provinciei Bihar, în urma refuzului guvernatorului de a autoriza eliberarea a 35 deținuți politici.

Această furtună politică, neașteptată, care amenință să cuprindă întreaga Indie pare,

să arate că este vorba de o acțiune generală menită să provoace o gravă criză.

Faptul că cel care a luat inițiativa demisiilor este primul ministru al provinciei Bihar, d. Sinha, cunoscut ca partizan fervent al lui Gandhi, lasă să se creadă că evenimentele politice de azi s'au desfășurat sub influența marelui agitator indian.

Este de relevant faptul că în afară de cei 35 deținuți politici din provinciile unite, mai există încă 400 deținuți politici în Bengal.

Respare Mahatma

Incodată privirile întregii Indii, se îndreaptă spre Gandhi, care retras într'o colibă singuratică la Haripura pe malul râului Tapti, așteaptă reunirea anuală a congresului național ce se va ține la sfârșitul săptămânii la Bamboo City.

Dat fiind că starea sănătății lui Mahatma Gandhi este foarte precară, în cercurile membrilor congresului Indian se exprimă temerea că el nu va fi în măsură să suporte greutățile preocupărilor actuale, deși azi dimineață celebrul șef al indienilor părea bine dispus, după zina sa de tăcere săptămânală.

Noul Prefect al județului Arad

A fost numit prefect al județului Arad, d. Colonel Dobriceanu, Comandantul Regimentului 93 Infanterie.

Dsa, la preluarea conducerii prefecturii, a declarat, că va păzi cu strictețe, să fie respectate îndatoririle publice, de ordine și liniște în stat, de fiecare cetățean.

Locuitorii Aradului au primit cu multă satisfacție această numire.

Cum vor fi numiți primarii rurali și urbani

Ministerul de interne, a trimis Marți circulară prefectilor de județ din întreaga țară, prin care schimbă sistemul și metodele de desemnare a conducătorilor administrațiilor locale.

În fruntea comunelor rurale va fi numit un primar prin decizia prefectului. Primarul va conduce singur administrația, având atribuțiunile și competența ce anterioare o aveau consiliile.

Primarul va fi propus de către pretori, dintre demobilizații cari au avut în armată cel mai mare grad, fie chiar dintre ofițerii de rezervă, dacă există.

Se va avea în vedere însă ca persoana numită să nu fi activat în organizații politice și să nu fi avut calitatea de primar sub regimul de partid.

Se vor lua măsuri pentru îndeplinirea de urgență a acestor dispozițiuni, astfel ca în cel mult cinci zile toți noii primari să intre în funcțiune.

Prefecții vor raporta în momentul în care dispoziția s'a executat, trimițând prin poștă un tablou nominal al primarilor, dând și indicații sumare asupra lor.

În ce privește comunele urbane, binevoiii a cunoaște că în fruntea orașelor reședințe, se vor numi ca primari magistrați din tribunalul respectiv.

Deciziunea se va da de noi, după normele ce am fixat la minister.

În ce privește comunele stațiuni climaterice se vor face telegrafic propuneri, indicând o singură persoană după criteriile stabilite anterior.

Primarul Aradului

Primar al Municipiului Arad, a fost numit d. O. Rezeanu, Primpreședintele Tribunalului Arad.

Dsa este cunoscut ca o personalitate bine văzută în Arad.

Această numire a adus multă mulțumire în sufletul locuitorilor orașului Arad.

Anularea schimbărilor făcute în învățământul primar

Ministrul educației naționale, a semnat Marți dimineața decizia prin care se anulează toate numirile, detașările și delegațiile de orice natură făcute în învățământul primar și normal, precum și în administrația și controlul acestuia învățământ începând dela 29 Decembrie 1937 și până la 10 Februarie 1938.

Învățătorii și profesorii cari intră în prevederile aceste decizii își reiau posturile pe care le-au avut la 23 Decembrie 1937.

Învățătorii suplinitorii, înlocuți din învățământ la 1 Ianuarie 1938, se repun în funcțiunea ce au avut la acea dată.

Inspectorii și revizorii școlari inamovibili, cari au fost rechemati în învățământ, și repun în drepturile lor, acordate prin decretul regali de numire.

Cele mai ieftine băuturi, vinuri speciale din Podgoria Aradului. Bufet bine asortat, la:

Berăria și Bodega „La Pecicanul”

Piața Avram Iancu Arad